

die de naam *pratensis* moet dragen : Fourmi rousse des prés. GOEZE, die ook wel als auteur van *pratensis* genoemd wordt, heeft geen Latijnse namen aan de soorten van DE GEER gegeven, maar in 1779 een Duitse vertaling van DE GEER's „Mémoires” gepubliceerd. Hij noemde deze soort: „die braunrote Wiesen Ameise”. DE DALLA TORRE (Cat. Hym. 7, p. 204) geeft DE GEER als auteur, hetgeen dus foutief is.

Voor de beschrijving en levenswijze van *F. pratensis* moet echter DE GEER wel geraadpleegd worden. Hij vermeldt nu, dat hij zijn soort morfologisch niet van de echte rode bosmier kan onderscheiden, maar dat deze verschilt door verscheidene biologische eigenschappen van de echte rode bosmier, de „grand fourmi des bois”.

ROGER (Berl. ent. Zts. 6, p. 13, 47, 1863 meende, dat de door NYLANDER in 1846 beschreven *F. congerens* identiek was met de „fourmi rousse des prés”. Deze synonymie werd zonder verdere kritiek door FOREL, ANDRÉ, enz. overgenomen. Indien men echter de argumenten van ROGER nagaat, dan blijkt dat deze niet voldoende steekhoudend zijn. Ik heb daarom de heer K. M. FORSSLUND te Stockholm zijn mening gevraagd omtrent de identiteit van *F. pratensis*. Verder heb ik hem verzocht of hij na wilde gaan of er nog materiaal van DE GEER in het Museum in Stockholm aanwezig was, daar een gedeelte van de collectie van deze daar bewaard wordt. Volgens zijn mening is *F. pratensis* zeer zeker niet de *F. congerens* van NYLANDER, maar *F. exsecta* Nyl., 1846. Materiaal van DE GEER kan hij in het Museum te Stockholm niet meer vinden, zodat wij moeten aannemen, dat de typen van DE GEER verloren zijn gegaan. Ook Dr YARROW van het British Museum, wie ik er over schreef, was van mening dat *F. pratensis* zeker niet identiek is met *F. congerens*. Voorlopig kon hij zich echter geen bepaalde mening vormen over de soort, die het dan wel zou zijn. Hij wilde de naam *pratensis* daarom niet meer gebruiken. Zolang geen nieuwe gegevens bekend zijn, lijkt mij dit voorlopig de beste oplossing.

Formica maior Nyl., 1849 = *F. piniphila* Schenck, 1852.

In de tweede druk van zijn uitstekende determineerlijst van de Nederlandse mieren (Nat. hist. Maandbl. 33, 1944, p. 33 van de overdruk) zegt de heer STÄRCKE, dat hij de naam *maior* Nyl.¹⁾ niet accepteren kan, omdat *maior* Nyl. niet morfologisch beschreven zou zijn. Verder zou de collectie NYLANDER geen exemplaren onder deze naam bevatten. Het al of niet aanwezig zijn van een exemplaar met de naam *maior* in de collectie NYLANDER is voor de geldigheid van de naam natuurlijk van geen belang, zodat wij dit buiten beschouwing kunnen laten. Wat het eerstgenoemde bezwaar betreft kan ik het niet eens zijn met de heer STÄRCKE, daar NYLANDER (Act. Soc. Fenn. III p. 29) deze vorm als volgt beschrijft (vertaling uit het Latijn): „Onder onze nieuwe vormen moet in de eerste plaats vermeld worden een mier, die in hopen leeft, die rondom Helsingfors algemeen voorkomt en die misschien slechts een variëteit van *F. rufa* is. Hij moet *Formica maior* genoemd worden. Hij is ongeveer $7\frac{1}{2}$ mm lang (*rufa* ongeveer $6\frac{1}{2}$ mm), hij lijkt zeer sterk op *rufa*, maar is een beetje groter, de schub is ongeveer vijfhoekig, van boven is zij (soms minder duidelijk) een weinig iets hoekig uitgerand; hij lijkt ook op *F. congerens*, verschilt echter door de vorm van de schub en de naaktheid van het lichaam (zoals bij *F. rufa*). Kleinere exemplaren, zoals bij alle soorten

¹⁾ Zie ook Lev. Natuur, 1926, p. 213.